

Sygn. akt I C 74/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczuk
Protokolant:	sekretarz sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2020 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko B. T.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej B. T. na rzecz powoda (...) Bank S.A. w W. kwotę 151.785,28 (sto pięćdziesiąt jeden tysięcy siedemset osiemdziesiąt pięć 28/100) złotych z odsetkami umownymi od kwoty 139.843,47 (sto trzydzieści dziewięć tysięcy osiemset czterdzieści trzy 47/100) złote w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 14 września 2019 roku;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.298 (siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu - z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od daty prawomocności wyroku.

SSO Łucja Oleksy-Miszczuk

Sygnatura akt I C 74/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. T. na jej rzecz kwoty 151.785,28 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 139.843,47 zł w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 14 września 2019 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że pozwana nienależycie wykonywała zobowiązanie – nie spłacała terminowo rat umowy kredytu (...) zawartej w dniu 29 sierpnia 2016 roku – co spowodowało postawienie zadłużenia w stan wymagalności.

W dniu 18 października 2019 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny, wydał w sprawie VI Nc 1754893/19 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniający powództwo w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw, domagając się uchylecia nakazu zapłaty w całości i oddalenia powództwa. Jednocześnie podniosła zarzut braku legitymacji czynnej powódki, nieudowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości oraz przedawnienia roszczenia. W toku procesu pozwana podnosiła także zarzuty braku wymagalności roszczenia i jego przedwczesności. Nadto pozwana podniosła, iż wezwanie do zapłaty jak i

wypowiedzenie umowy nie było i nie jest skuteczne, albowiem w ocenie pozwanej powód nie wykazał aby podpisy zawarte pod wypowiedzeniem umowy kredytu pochodziły od osób tam wskazanych.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie. W ocenie powoda pozwana nie przedstawia żadnych dowodów i okoliczności faktycznych na poparcie stanowiska, tym samym nie podważyła zasadności dochodzonego pozwem roszczenia. Powód podkreślił, iż pozwana nie wywiązywała się z umowy, co doprowadziło do powstania zadłużenia przeterminowanego, tym samym roszczenie o zapłatę wymagalnych należności jest uzasadnione w całości co do zasady i wysokości. Nadto pozwana pragnąc zaprzeczyć twierdzeniom pozwu winna poza ogólnikowym stwierdzeniem podnieść także kontrargumenty wskazujące co jest powodem rzezonego zaprzeczenia.

Sąd ustalił:

W dniu 29 sierpnia 2016 roku powódka zawarła z pozwaną B. T. umowę kredytu inwestycyjnego nr (...) (k.54 i nast.), na mocy której udzieliła pozwanej kredytu w wysokości 193.700 zł, a pozwana zobowiązała się do spłaty kredytu.

Początkowo pozwana wywiązywała się z warunków umowy kredytu (historia rachunku kredytowego 101-128). Jednak wobec zaległości w terminowej spłacie wymagalnych rat powód pismem z dnia 1 października 2018 roku wezwał pozwaną do spłaty przeterminowanego zadłużenia pod rygorem wypowiedzenia umowy. W tym samym piśmie powód poinformował pozwaną o możliwości restrukturyzacji umowy (pismo k.84-87). Korespondencja została odebrana przez pozwaną w dniu 11 października 2018 roku (k. 89 i 91). Z uwagi na niewywiązanie się pozwanej z zobowiązania powód w dniu 8 listopada 2018 roku wysłał do pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytowej. Pozwana odebrała korespondencję w dniu 15 listopada 2018 roku. Skutek wypowiedzenia następował po upływie 30 dni od daty doręczenia pisma co oznacza, że roszczenie stało się wymagalne 16 grudnia 2018r. (wypowiedzenie umowy k. 92, potwierdzenie odbioru k.94). Wobec braku reakcji ze strony pozwanej w piśmie z dnia 17 stycznia 2019 roku powód wezwał pozwaną do dokonania w terminie 14 dni roboczych - licząc od dnia otrzymania pisma - spłaty zaległości, gdyż brak spłaty należności w wyznaczonym terminie spowoduje wytoczenie powództwa sądowego przeciwko pozwanej.

Na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota niespłaconego kapitału w wysokości 139.843,47 zł, odsetki w wysokości 17.072,07 zł oraz koszty w kwocie 1.599 zł (wyciąg z ksiąg bankowych k. 97, wyciąg z rachunku k. 101, zestawienie spłat k. 114 nast.).

Ustaleń w zakresie stanu faktycznego przyjętego za podstawę do przeprowadzenia rozważań sąd dokonał w oparciu o wszechstronną analizę całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - w zakresie w pełni odpowiadającym inicjatywie dowodowej stron, kierując się przy tym dyrektywami określonymi w art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 229 i 230 k.p.c. Wbrew twierdzeniom pozwanej – ograniczających się tylko do gołosłownych zaprzeczeń, bez przytaczania twierdzeń i dowodów - dokumenty przedłożone przez powódkę mają moc dowodową właściwą dla dokumentów z mocy art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe, a ich prawdziwość oraz autentyczność nie została w sposób skuteczny zakwestionowana przez stronę pozwaną i nie wzbudziła również wątpliwości Sądu.

Sąd zważył:

powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty. Nie dotrzymanie warunków umowy umożliwiło bankowi wypowiedzenie umowy - po wcześniejszym wezwaniu do zapłaty, co zostało przez powódkę dopełnione.

W ocenie Sądu powodowy bank wykazał istnienie oraz zasadność dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Z kolei pozwana nie przedstawiła dowodów przemawiających za oddaleniem powództwa w jakimkolwiek zakresie; argumenty przytoczone w sprzeciwie oraz dalszych pismach procesowych mające przemawiać za oddaleniem wobec niej powództwa nie zostały przez nią niczym poparte. Pozwana zakwestionowała aby umowa w ogóle została zawarta, podnosząc, że osoby reprezentujące bank przy jej podpisaniu nie były do tego należycie umocowane. Dalej zakwestionowała wyliczenia banku co do wysokości roszczenia, nie precyzując przy tym swoich zarzutów. Zakwestionowała aby powódka wykonała swoje zobowiązanie umowne. Twierdziła, że nie została poinformowana o możliwości restrukturyzacji zadłużenia, a podpisy na wypowiedzeniu nie pochodzą od osób w dokumencie wskazanych. Niezależnie od tego podniosła zarzut przedawnienia.

Zarzuty składane przez pozwaną są nietrafne i nieudowodnione. Przede wszystkim dla skutecznego wykazania okoliczności, na które pozwana się powołuje, m.in. okoliczności że osoby podpisujące za bank umowę nie były do tego umocowane pozwana musi sprostać obowiązkowi z art. 6 k.c. Wobec wykazania przez powoda wysokości roszczenia dokumentami bankowymi, pozwana zgodnie z regułami przewidzianymi w art. 3 i 6 k.c. kwestionując przedstawiony przez powoda materiał dowodowy obowiązana jest zgłosić skonkretyzowane zarzuty dotyczące dokonanego przez powoda wyliczeniami zgłosić wnioski dowodowe na poparcie tych zarzutów. W niniejszej sprawie pozwana nawet nie podjęła próby dowodzenia swoich twierdzeń, pozostawiając je całkowicie gołosłownymi.

Za nieudowodniony należy również uznać zarzut niewykonania umowy przez powoda. Pozwana przez pewien okres czasu spłacała zobowiązanie wynikające z umowy, co wskazuje, że powód swoje zobowiązanie wykonał. Wątpliwym jest aby pozwana przystąpiła do spłat, nie otrzymawszy uprzednio środków objętych umową kredytową.

Nietrafne są zarzuty dotyczące nieprawidłowości wypowiedzenia umowy. Powód pismem z dnia 1 października 2018 roku wezwał pozwaną do spłaty przeterminowanego zadłużenia pod rygorem wypowiedzenia umowy i jednocześnie pouczył ją o możliwości restrukturyzacji zadłużenia (pismo k.84-87). Dopiero po bezskutecznym upływie tych terminów powód w dniu 8 listopada 2018 roku wysłał do pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytowej, oznaczając termin wypowiedzenia na 30 dni. Wypowiedzenie zostało zatem dokonane zgodnie z art. 75 i 75 c prawa bankowego.

Zakwestionowanie przez pozwaną prawdziwości dokumentu prywatnego jakim jest pismo zawierające wypowiedzenie nie mogło odnieść skutku, a to z uwagi na treść i formę zgłoszonych zarzutów. Samo formalne zgłoszenie zarzutu nie obala domniemania z art. 253 k.p.c. Aby do takiego obalenia doszło zarzut musi być zgłoszony skutecznie, tj. musi być skonkretyzowany w taki sposób, aby można było wywnioskować na jakich okolicznościach faktycznych został oparty. Dopiero takie sformułowanie zarzutu pozwala stronie, od której dokument pochodzi na odniesienie się do tego zarzutu i podjęcie obrony. Praktyka zaprzeczania i kwestionowania wszystkich okoliczności bez żadnego uzasadnienia merytorycznego jest w ocenie Sądu działaniem wbrew obowiązkowi z art. 3 k.p.c. tj. obowiązkowi podejmowania czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami i jako taka nie zasługuje na ochronę.

Nietrafne są też wywody dotyczące przedawnienia roszczenia. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 16 grudnia 2018r. Pozew wniesiono 14 września 2019r., oczywiście jest zatem, że nie upłynęły terminy określone w art. 118 k.c. w chwili wniesienia pozwu jeszcze nie upłynęły.

W tych warunkach Sąd opierając się na przedstawionym przez powoda materiale dowodowym uznał powództwo za uzasadnione.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu oparto o przepis art. 98 k.p.c. Zasądzone koszty obejmują opłatę od pozwu w wysokości 1.898 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 5.400 zł.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk